

Han Anna Emlékülés, 2019. november 22., Köszöntés

Szeretettel köszöntöm az egybegyűlteket, köszönöm, hogy jelenlétükkel is tisztelegnek Han Anna emléke előtt.

Ez az emlékülés Han Anna tanítványainak, szűkebb értelemben véve egykori doktoranduszainak, még szűkebb értelemben Egeres Katalin és az én kezdeményezésemre született meg. Egeres Katalin a Corvinus Egyetem oktatója, én Gyimesi Zsuzsanna vagyok, az ELTE BTK Ruszisztikai Központjának a vezetője.

Az emlékülés tervezésekor a teljesség és a tökéletesség iránti igény vezérelt bennünket, ami Han Anna mellett ivódott belénk és szilárdult meg bennünk. Azt is megtanultuk tőle, hogy ezek ugyan elérhetetlen célok, mégis törekedni kell rájuk. Azt is megtanultuk tőle, hogy a teljesség elérésének reménye csak sok nézőpont összevonásából tud táplálkozni, ezért az emlékmozaikok összegyűjtése érdekében széles körben megszólítottuk Han Anna ismerőit, tisztelőit, bízva abban, hogy a sok részletből összeáll egy komplex portré, ami sejteni enged a teljességet – nem kifejezetten a szakember, hanem a magánember szélesebb spektrumában, ami Han Anna esetében különösen szorosan, lényegében elválaszthatatlan módon összeforrt.

Az emlékülés ötletére nagyon sokan és nagyon gyorsan reagáltak pozitívan. Mindenkinek teret engedtünk, aki felajánlotta közreműködését, mert úgy gondoljuk, hogy ez az emlékülés első sorban nekünk, itt maradóknak fontos, és akiből kikívánczik valami, azt figyelmesen meg kell hallgatni – ahogy Han Anna óráin ezt megszoktuk. Napok alatt annyi felszólaló jelentkezett, hogy elmondhatom, ez a mai esemény méltó lesz Han Anna legendás szemináriumaihoz: fajsúlyos lesz és hosszú, de minden percében jelentős. Ezért kérem a tisztelt jelenlévők türelmét és kitartását, és bízom benne, hogy mindenki feltöltődve, felemelő érzésekkel fog az esemény végén távozni.

Számos felszólalás szövegét előre megkaptuk, ami nagyban segítette, hogy jól megragadható logikai ívet adjunk az emlékülésnek. A cél az volt, hogy Han Anna szakmai formálódásának és életútjának legfontosabb szakaszai megelevenedjenek. Ennek megfelelően öt blokkban fognak elhangzani gondolatok, amelyek megidéznek a diákéveket, a pályakezdést, majd a szakmai kiteljesedést, földrajzilag pedig Szegedet, Dombóvárt és Budapestet. A beérkezett szövegek míves, csiszolt írások, amelyekben visszaköszön Han Anna mindannyiunk által jól ismert szöveg-tisztelete és szöveg-alázata.

Az emlékülést rövid audiovizuális bejátszásokkal fogjuk színesíteni a tematikus egységek között, hogy segítsük a szövegek befogadását.

Engedjék meg, hogy némiképp tiszteletlen módon a felszólalások sorát a doktoranduszok, tanítványok blokkjával indítsuk. Tudjuk, hogy ezért nem kapnánk dicséretet Han Annától. Én magam az elmúlt bő három évtized alatt többször megkaptam a Tanárnőtől, hogy „Zsuzsa, maga szemtelen.” Jó lenne újra hallani tőle ezt a szemrehányást. Így hát elindítom a doktoranduszi blokkot.